

На основу чл. 110. став 1, тачка 5. и чл. 114. и 115. Закона о државним службеницима ("Службени гласник РС", бр. 79/05, 81/05 – испр., 83/05 – испр., 64/07, 67/07-испр, 116/08, 104/09, 99/14, 94/17, 95/18), Дисциплинска комисија (у даљем тексту: Комисија) Агенције за заштиту животне средине (у даљем тексту: Агенција), након одржане усмене расправе дана 13.11.2020. године о дисциплинској одговорности Миленка Јовановића, државног службеника Агенције, доноси

РЕШЕЊЕ

1. Миленко Јовановић, од оца Милана, рођен 20.07.1957. године у Краљеву, отац троје деце, са пребивалиштем у Београду, улица Руђера Бошковића број 10, са завршеним Универзитетом у Београду - Природно-математички факултет, државни службеник у радном односу на неодређено време у Агенцији, распоређен на радно место начелника у Одељењу за контролу квалитета ваздуха у Сектору за контролу квалитета и стање животне средине, у звању виши саветник, дисциплински некажњаван, због тога што је учинио пропусте у организацији посла у оквиру Одељења за контролу квалитета ваздуха којим руководи. Наиме, није обезбедио адекватно одржавање и заштиту већине мерних станица које су недопустиво запуштене, јер чињенично стање на терену указује на то, као и да се не зна тачно ко све располаже са кључевима за улазак у исте, чиме је угрожена њихова безбедност тј. безбедност имовине Републике Србије, а самим тим и процес рада тих станица. При том није обавестио писменим путем своје предпостављене о отежаној реализацији планираних послова на терену, што је по систему хијерархије био у обавези да уради. Такође, као руководиоца Одељења нема задовољавајући односно примерен однос, као и пословну комуникацију како са подређенима у свом Одељењу тако и са надређенима. Поред тога, млађим колегама не пружа информације и инструкције које су од виталног значаја за обављање теренских послова или их даје са закашњењем. На тај начин је учинио тежу повреду дужности из радног односа „неизвршавање или несавесно, неблаговремено или немарно извршавање послова или налога претпостављеног,“ из члана 109. став 1. тачка 1. Закона о државним службеницима, па му се изриче дисциплинска мера:

ПРЕСТАНАК РАДНОГ ОДНОСА

на основу члана 110. став 2. тачка 5. Закона о државним службеницима.

2. Свака страна сноси своје трошкове.

Образложење

Тамара Перуновић Ђулић, в.д. помоћник директора Сектора за контролу квалитета и стање животне средине у Агенцији, поднела је писмени Предлог за покретање дисциплинског поступка против Миленка Јовановића, државног службеника Агенције, број 116-04-2/2020-05 од 05.11.2020. године, јер је учинио више пропуста и недозвољених радњи везаних за рад и радне односе. Након тога, поднет је Закључак о покретање дисциплинског поступка против Миленка Јовановића, државног службеника у Агенцији, од стране Филипа Радовића, в.д. директора Агенције, број 116-04-2/2020-05 од 05.11.2020. године, због постојања основане

сумње да је учинио тежу повреду дужности из радног односа „неизвршавање или несавесно, неблаговремено или немарно извршавање послова или налога претпостављеног,“ из члана 109. став 1. тачка 1. Закона о државним службеницима.

Поступајући по Закључку о покретању дисциплинског поступка, Комисија основана решењем, број 119-01-31/2020-05 од 05.11.2020. године, у саставу: Зоран Стојановић, председник, Љубиша Денић, члан и Славица Ђуровић, члан, доставила је позив за усмену расправу, као и Закључак о покретању дисциплинског поступка дана 12.11.2020. године до 15:50 часова и одржала усмену расправу дана 13.11.2020. године са почетком у 9:55 часова, као и расправу о већању и гласању након одржане усмене расправе, истог дана са почетком у 15:45 часова.

На усменој расправи дана 13.11.2020. године са почетком у 9:55 часова, након читања Закључка о покретању дисциплинског поступка против Миленка Јовановића, приступио је Миленко Јовановић, државни службеник Агенције и у своју одбрану изнео, да је дана 12.11.2020. године за усмену расправу добио Закључак о покретању дисциплинског поступка, као и доказни материјал после радног времена, што га је онемогућило да благовремено припреми одбрану, па је стога упутио e-mail са молбом да се усмена расправа одложи за 16.11.2020. године у 11:00 часова

Такође, је изјавио да ће се на усменој расправи бранити уз помоћ браниоца, адвоката Ивана М. Смиљковића из Београда, улица Живка Давидовића 59/24, који је приступио у 10:20 часова и том приликом приложио писмено Пуномоћје.

Даље, истиче да је на његов предлог усмена расправа одржана у адекватној просторији и да је комплетна Комисија дошла на почетак рада непосредно после састанака са директором Агенције.

Сматра, да је Предлог за покретање дисциплинског поступка поднет од стране неовлашћеног лица, јер исти није у статусу в.д. директора из разлога што је његов мандат прошао 16.10.2020. године.

Сматра да формулација дата у Закључку о покретању дисциплинског поступка, да се ради о запуштености мерних станица није довољно јасна, те се не зна о каквој се запуштености ради. Сматра, да је формулација веома широка и непрецизна те да би у наставку дисциплинског поступка такве чињенице требало ближе објаснити и прецизирати.

Наводи, да у даљем тексту се помиње неадекватно стање мерних станица што је ноторна неистина. Неадекватно стање значи неадекватан рад. Годишњи Извештај о стању квалитета ваздуха за 2019. годину, који обрађује управо податке са тих станица, показује највиши квалитативни скок у квалитету и обиму података са поменутих станица.

То је успех рада његовог Одељења којим руководи. Са истим тим подацима се директор хвалио и обраћао јавности у најпозитивнијем смислу, што је у супротности са наводима у Закључку о покретању дисциплинског поступка.

Истакао је своје виђење промене односа директора према њему. Наиме, у септембру 2019. године је одређен за одлазак на службени пут у Подгорицу. Пред сам пут је открио, да је извршена замена, тако да су, уместо њега, директор и помоћник директора одлучили да оде неко други. О томе није обавештен, па му је чак и урађено решење за службени пут. То је открио случајно у комуникацији са секретаром, а не од менаџмента. Државни секретар је написао e-mail и њему и менаџменту, у којем их критикује што њега нису обавестили о замени. На то је директор одговорио e-mail-ом: “Стварно не знам чиме сам ово заслужио да

ми ово радиш и одакле ти право да директно пишеш државном секретару! Ово ће дубински утицати на наш однос.“ Идућег месеца је против њега покренут дисциплински поступак везан за наводно одсуствовање са посла. Затим, да је на дан одржавања усмене расправе, конкретно неколико дана пре тога, директор усмено изразио жељу да одустане од поменутог поступка. Пред расправу је донето решење о одустајању од поступка уз образложење нецелисходности вођења истог.

Што се тиче лажних писмених оптужби сведока Јована Лечића, такође је покушао да образложи разлоге њихових поступака. Наиме, именовани сведок је у јулу месецу имао по ко зна који пут агресивно понашање према њему, у току два дана пред више сведока, о чему је благовремено обавестио помоћника директора. Уместо да га заштити и саслуша, помоћник директора га је обавестила да је она разговарала са њим о томе. Уместо обавезујућег дисциплинског поступка (посебно што је у питању вишеструко поновљено понашање) заташкао се читав случај до данашњег дана. У прилог томе предлажио је, да се саслушају следећи сведоци: Дејан Лекић, Марко Недељковић, Славиша Митровић, Мирјана Митровић Јосиповић, Ана Љубичић, Анђелка Радосављевић, Драгана Видојевић, Дарко Дамњановић. Што се тиче навода у Предлогу о покретању дисциплинског поступка, у делу који се односи на пријаву од стране Јована Лечића истакао је, да је иста потпуна неоснована и неистинита. Именовани, Јован Лечић, је био физичка подршка у теренском раду Одељења којем руководи, због кадровских проблема на иницијативу помоћника директора. Јован Лечић ни по знању, ни по знању, ни по искуству (млађи саветник) није компетентан да оцењује његов допринос и цени њега као вишег саветника, начелника Одељења и човека са угледом у овој струци.

У току давања исказа Миленка Јовановића, бранилац је прекинуо исказ свог клијента уз образложење:

Да сматра да је у конкретном случају нарушено једно од основних начела дисциплинског поступка, а и других тј. право на одбрану и изношење чињеница од значаја у правној ствари. Наиме, да је његов клијент добио позив и закључак за покретање дисциплинског поступка дана 12.11.2020. године односно истог дана када је донет и закључак о покретању дисциплинског поступка. Да је, дисциплински поступак заказан по хитном поступку без икаквих разлога и то, а за мање од 24 сата тј. за 13.11.2020 у 9,00 часова. Комплетна документација везана за овај дисциплински поступак, а који је неопходан за припрему одбране достављена је његовом клијенту на његов приватни e-mail без личног уручивања и то дана 12.11.2020. у послеподневним часовима, после радног времена. Казао је, да се поставља питање како је могуће, у овако кратком периоду, припремити адекватну одбрану. Сматра, да је, на овакав начин, грубо нарушен институт права на одбрану, да је његовом клијенту то одузето на незаконит начин, супротно свим правилима струке, а посебно и чињеница да је Миленку Јовановићу без икаквог образложења и решења искључен службени телефон и укинута e-mail адреса, тако да је именованом и на тај начин онемогућено да пружи адекватну одбрану у овој правној ствари. С тога, моли и предлаже Комисији да Миленку Јовановићу омогући адекватну одбрану, на тај начин што ће истом одложити расправу и да браниоцу, као и Миленку Јовановићу остави довољно времена за припрему одбране. С обзиром на предње, истиче да као бранилац не жели да учествује у изношењу одбране на овој усменој расправи, нити то саветује свом клијенту, јер су нарушени сви институти права, правичности и права на одбрану. Обзира ради, оспоравају све наводе како у закључку тако и у предлогу за покретање дисциплинског поступка.

Након излагања браниоца, око 11:30 часова, Миленко Јовановић и бранилац су напустили просторије Агенције (мала сала) у којој се водила расправа.

Комисија је одлучила да усмену расправу не одлаже, по предлогу браниоца Миленка Јовановића.

Комисија је констатовала, да је Миленко Јовановић позив и доказни материјал за данашњу расправу примио дана 12.11.2020. године до 15,50 часова (из потписа са доставнице и датума када је послат е-mail окривљеном), што је кратак, али довољан, временски период за припрему одбране. Тим пре, што је Миленко Јовановић, по укидању службеног е-mail-а и службеног телефона, знао као и сви запослени у Агенцији, да ће се након тога, против њега покренути и водити дисциплински поступак. У прилог томе је и чињеница, да је окривљени на усменој расправи користио већ припремљени писмени материјал којим се служио приликом давања свог исказа.

Комисија је осим наведеног сматрала, да Миленко Јовановић приликом уручења позива за данашњу расправу, дана 12.11.2020. године, позив није морао да прими уколико му датум заказивања расправе није одговарао за 13.11.2020, позив није одбио, већ се са својим браниоцем одазвао позиву.

Комисија је затим донела закључак да се одређује извођење доказа:

1. Саслушање сведока: Јасмине Кнежевић и Јована Лечића
2. Читање писмених доказа (у фотокопији) у предмету: Предлога за покретање дисциплинског поступка и е-mail-ова од 17.07.2020., 13.08.2020., 07.10.2020. и 08.10.2020. године.

У доказном поступку, саслушан је сведок Јасмина Кнежевић, државни службеник Агенције, која је изјавила да у свему остаје при наводима писаним у е-mail-у од 08.10.2020.

На питање председника Комисије, везано за део који се односи на прикључење лаптопа, да ли се ради о физичком или о софтверском прикључењу лаптопа, тј. преузимање података са мерног уређаја уз помоћ софтвера са лаптопа, сведок је објаснила да је уређај софтверски искључен, односно на самом уређају је искључена могућност опције преноса података.

На питање члана Комисије, да ли недостатак струје може проузроковати или изазвати искључење ове опције уређаја, или то може да уради само добар познавалац рада уређаја, сведок је одговорила, да до сада током 9 година рада са још 16 идентичних уређаја, имали су одређени број случаја прекида струје и ниједном није дошло до ове појаве.

На питање члана Комисије, да ли може лице које не познаје рад уређаја да исти онеспособи или то може само добар познавалац принципа рада уређаја, сведок је одговорила да то може да уради само лице које је обучено за рад истог.

На питање члана Комисије, ко, поред сведока, зна принцип рада уређаја, сведок је одговорила да принцип рада уређаја познају још и колеге из Агенције Марко Недељковић, Славиша Митровић и сервисери опреме.

На питање члана Комисије, какву пословну комуникацију и пословни однос у оквиру Одељења има са Миленком Јовановићем, обзиром да је сведок подређен њему, а поводом тврдње у Предлогу за покретање дисциплинског поступка, да Миленко Јовановић поседује лошу пословну комуникацију и лош однос према надређенима и подређенима, сведок је одговорила да пословна комуникација није, на жалост, адекватна и задовољавајућа у хијерархијској лествици. Примера ради, код давања сагласности за коришћење годишњих одмора државним службеницима у Одсеку којим руководи, а која је неопходна у циљу

планирања радних задатака Одсека, начелник Одељења тј. Миленко Јовановић је у потпуности заобилази, тако и при давању сагласности за коришћење слободних дана запосленима у Одсеку, чиме су нарушени принципи хијерархије и субординације. Без обзира на изнето, тврди да није у завади са њим, из разлога како би се радне обавезе и задаци у Одсеку и Одељењу благовремено и квалитетно реализовали.

У доказном поступку, саслушан је сведок Јован Лечић, државни службеник Агенције, који је упитан од стране члана Комисије, да ли остаје при наводима који су у е-mail-овима од 17.07.2020, 13.08.2020. и 07.10.2020. године, сведок је изјавио, да у свему остаје при истим. Додао је, да постоји још осам е-mail-ова од 17.06.2020. године и један од 18.06.2020. године, односно да су то писмене преписке између Миленка Јовановића и њега, које је Комисији приложио. Такође, истиче, да може, у колико је потребно Комисији, да достави још писмених преписки између њих двојице, из којих се може констатовати какву етику понашања има руководећи кадар, у овом случају Миленко Јовановић тј. начелник Одељења према подређенима у свом Одељењу, као и осталим руководећим кадровима у Агенцији и другим сарадницима Агенције. Истакао је, да остали запослени немају храбрости и смелости да то изнесу, за разлику од њега. У вези са тим, казао је да Комисија његове наводе може проверити увидом у е-mail-ове, као и саслушањем свих запослених у Агенцији, јер је сигуран да Миленка Јовановића већина запослених у Агенцији зна као изванредног манипуланта, односно човека који подређује све сопственим интересима. Нагласио је, да је у ранијем периоду, док је био ангажован по Уговору о привременим и повременим пословима, радио на пословима узорковања земљишта, који се налазе у Одељењу за индикаторе, извештавање и информациони систем, а којим је тада руководио Миленко Јовановић, тако да сарадња са њим која датира из тог времена, такође није била на завидном нивоу. Наводи и то, да иако сада ради у Одељењу за Национални регистар извора загађивања, решењем директора је одређен да помогне Одељењу за контролу квалитета ваздуха, везано за теренске послове услед недостатка, односно проблема кадровске природе и ситуације проузроковане пандемијом Covid-19. У вези са тим, обавестио је Комисију, да од краја фебруара ове године, у вези са наведеним теренским пословима, није добио упутства за рад, односно подршку у обављању истих од стране Миленка Јовановића, начелника Одељења, већ је, на његову иницијативу, директно добијао инструкције и информације од екстерног добављача, односно фирме Messer a.d. Београд. Истакао је и то, да му је жао што на усменој расправи није присутан Миленко Јовановић и његов бранилац из разлога што је имао намеру да се суочи о свим наводима. На крају је истакао, да иако је у односу на именованог начелника Одељења, релативно млад државни службеник, сматра да оперативни послови одржавања мреже аутоматских станица Агенције треба да буду на много већем нивоу у односу на постојеће стање.

Комисија је на усменој расправи одлучила да нема основа за саслушање сведока предложених од стране Миленка Јовановића.

У доказном поступку прочитани су писмени искази (у фотокопији) из доказаног закључка: Предлог за покретање дисциплинског поступка, број 116-04-2/2020-05 од 05.11.2020. године, е-mail-ови од 17.07.2020, 13.08.2020, 07.10.2020. и 08.10.2020. године, као и осам е-mail-ова које је сведок Јован Лечић приложио на усменој расправи.

Комисија је констатовала да не може дати завршну реч Миленку Јовановићу и његовом браниоцу, јер су исти напустили расправу, те је објавила да је усмена расправа закључена, без примедби на прочитан записник.

Након изведених доказа, Комисија је утврдила следеће чињенично стање:

- Миленко Јовановић није обезбедио адекватну заштиту већине мерних станица, што је

Комисија утврдила, ценећи изјаву сведока са усмене расправе, јер је на терену ситуација таква, да се не зна тачно ко све располаже са кључевима за улазак у исте, чиме је угрожена њихова безбедност, односно безбедност имовине Републике Србије, као и њихов процес рада. Комисија је придала значај наводима из исказа сведока, које се односе на чињенично стање станица на терену, односно да су исте запуштене, што указује на то да нису адекватно одржаване;

- Млађем колеги, у овом случају сведоку, Миленко Јовановић није упутио нити давао инструкције, а тражене информације је достављао са закашњењем, иако га је он електронским путем више пута молио за доставу истих, а које су од значаја за обављање теренских послова. Комисија је наведено утврдила, ценећи наводе у приложеним е-mail-овима од стране сведока на усменој расправи;
- Миленко Јовановић није обавестио писменим путем своје предпостављене о отежаној реализацији планираних послова, што је по систему хијерархије био у обавези;
- Миленко Јовановић, на основу исказа оба сведока, а што је Комисија ценила, нема примерен однос, као ни пословну комуникацију са подређенима у свом Одељењу и надређенима, па и шире.

Комисија није имала доказе за наводе у тачки 1. Предлога за покретање дисциплиског поступка, који се односе на онеспособљавање уређаја Текора, тако да исте није ценила.

Комисија је одбацила наводе у Предлогу за покретање дисциплиског поступка у делу који се односе на то, да је Миленко Јовановић у дане 03.11. и 04.11.2020. године изашао у току радног времена са посла, а да се није јавио предпостављеном, нити се исписао из Књиге евиденције запослених за доласке и одласке на рад у Агенцији, као и наводе да дана 05.11.2020. године није дошао на посао, нити је обавестио предпостављеног о разлозима одсуства са рада. Ово из разлога што је Комисија мишљења, да у наведеном периоду, период пандемије COVID -19, није био у обавези да ради у просторијама Агенције, већ да ради од куће, као осетљива категорија лица са преко 60 година живота.

Међутим, Комисија је посебно ценила све остале наводе из Предлога за покретање дисциплиског поступка, из разлога што је предлагач непосредни руководилац Миленка Јовановића, као и из разлога што су те исте наводе потврдили и сведоци на усменој расправи.

Комисија је изјаве саслушаних сведока оценила као објективне, уверљиве и стручно дате у овој правној ствари, па је као такве у целисти и прихватила.

Комисија је на основу оцене сваког изведеног доказа посебно и свих доказа заједно, као и на основу резултата целокупног поступка, утврдила да Миленко Јовановић неоспорно има одговарајуће квалификације и компетенције за рад, али не поседије организационе и лидерске способности које руководећи кадар мора да има. Комисија је стекла утисак да окривљени током рада исказује самовољу у односу на подређене извршиоце у Одељењу којим руководи и самим тим негативно утиче на запослене. Такође, да својим понашањем, нарушава правила и принципе хијерархије у државној управи, услед недостатка вишег степена савесности и професионалности.

Комисија је имала у виду и наводе из недовршеног исказа окривљеног, у овом дисциплинском поступку, али их ближе није образлагала, налазећи да нису од утицаја на доношење другачије одлуке у овако утврђеном чињеничном стању и заузетом правном становишту.

Комисија се приликом одмеравања дисциплинске казне руководила начелом, да у управним стварима у којима је орган законом овлашћен да решава по слободној оцени, решење се мора донети у границама овлашћења и у складу са циљем у коме је то овлашћење дато.

Приликом изрицања дисциплинске казне, узете су у обзир све околности предметног случаја, али без обзира што Миленко Јовановић до сада није дисциплински кажњаван, превагнула је отежавајућа околност, да је именовани повреду дужности из радног односа учинио свесно и умишљајно, тим пре што је упознат као руководилац Одељења да у хијерархијски уређеној државној служби функционисање зависи од поштовања радних обавеза и дисциплине сваког запосленог, да је дугогодишњи државни службеник, начелник и виши саветник код кога је требао бити присутан виши степен одговорности за обавезе које произилазе из рада, али је тај степен одговорности изостао његовом личном кривицом, услед чега је дошло до повреде радне обавезе, да је на описан начин исказао непоштовање према надређенима, да је својим понашањем као и конкретном повредом дужности из радног односа, показао лош пример запосленима, што може негативно утицати на реализацију радних обавеза и процеса рада у целини.

На основу свега изнетог, Комисија сматра, да је Миленко Јовановић учинио повреде дужности из радног односа извршењем дисциплинског дела које је предвиђено и санкционисано законским одредбама, односно утврђеним Законом о државним службеницима, те је нарушио правила понашања која су резултат потребе радног процеса, којих се запослени морају придржавати на раду и у вези са радом, чинећи тако тежу повреду дужности из радног односа, из члана 109. став 1. тачка 1. Закона о државним службеницима, па му се изриче дисциплинска казна

- ПРЕСТАНАК РАДНОГ ОДНОСА -

на основу члана 110. став 2. тачка 5. Закона о државним службеницима.

У складу са наведеним, стало се на становиште да се једино овако изреченом дисциплинском казном може постићи сврха кажњавања у конкретном случају.

Поука о правном леку: Против овог решења државни службеник може поднети жалбу Жалбеној комисији Владе, преко Агенције за заштиту животне средине, у року од 8 дана од дана пријема решења.

Доставити:

- Миленку Јовановићу
- Групи за правне и кадровске послеве
- Групи за финансијске послеве
- Архиви

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АГЕНЦИЈА ЗА ЗАШТИТУ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ
БЕОГРАД

ПРЕДСЕДНИК
ДИСЦИПЛИНСКЕ КОМИСИЈЕ

Зоран Стојановић

ISTAKNUTO NA OBJASNU TRASKU AGENCIJE ZA ZASTITU
ZIVOTNE SREDINE DANA 14.12.2020 I NA VEK PREZENTACIJI.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АГЕНЦИЈА ЗА ЗАШТИТУ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ
БЕОГРАД